

سوال جواب

روزنامه اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و ورزشی صبح شمال ایران

www.soaljavabdaily.ir

لزوم رعایت استاندارد های فنی و تسریع در تکمیل پروژه های ترافیکی

صفحه ۲

شنبه ۲۷ تیر ۱۴۰۵
۳ صفر ۱۴۴۸
۱۸ جولای ۲۰۲۶
سال دوازدهم - شماره ۱۲۳۰
۸ صفحه - ۵۰ هزار تومان

استاندار در بازدید از اداره کل امور مالیاتی گیلان:

نظام مالیاتی پایه تحقق عدالت اقتصادی و توسعه پایدار است

صفحه ۲

در روزنامه امروز می خوانید

رئیس کل دادگستری گیلان:

امنیت شهروندان مجاور خطوط ریلی راه آهن باید حفظ شود

صفحه ۲

لاهورتی، نماینده مردم لنگرود:

انتقام از جنایتکاران ضامن جلوگیری از تکرار تجاوزهای آنان است

صفحه ۲

مدیرعامل سازمان منطقه آزاد انزلی تاکید کرد:

ارتقای سطح بهره‌برداری از ظرفیت‌های ریلی بندر کاسپین

صفحه ۲

الزام دستگاه‌های اجرایی گیلان به کاهش مصرف برق

سوال جواب- سمیرا دلیرش، به منظور صیانت از حقوق عمومی مشترکین و حفظ عدالت در توزیع انرژی، شرکت توزیع نیروی برق استان گیلان در راستای اجرای برنامه‌های جامع مدیریت مصرف، محدودیت‌های جدیدی را برای ادارات و دستگاه‌های اجرایی بر مصرف در ساعات اداری و غیراداری اعمال می‌کند. این اقدام با هدف تضمین پایداری شبکه در روزهای اوج بار و جلوگیری از تحمیل بار اضافی به سایر بخش‌ها از جمله مشترکین خانگی، تجاری و تولیدی اتخاذ شده است. شرکت توزیع ضمن قدردانی از همکاری‌های پیشین دستگاه‌های اجرایی، بانک‌ها و سایر مشترکین بخش عمومی در مدیریت مصرف، بر این نکته تأکید دارد که رعایت الگوهای مصرف از سوی این دسته از مشترکین، مصداقی روشن از مسئولیت‌پذیری اجتماعی و کمک به ثبات شبکه برق در سطح استان است. بر اساس برنامه‌های ابلاغی در راستای مدیریت بار، تمامی ادارات و دستگاه‌های دولتی موظف هستند میزان مصرف برق خود را نسبت به الگوی تعیین‌شده، در ساعات اداری تا ۳۰ درصد و در ساعات غیراداری تا ۶۰ درصد کاهش دهند. این کاهش مصرف مستلزم اجرای مجموعه‌ای از اقدامات عملیاتی در ساعات اداری از جمله کاهش ۵۰ درصدی سیستم‌های روشنایی با بهره‌گیری حداکثری از نور طبیعی، تنظیم دمای سامانه‌های سرمایشی بر روی ۲۵ درجه سانتی‌گراد و اطمینان از بسته بودن درب‌ها و پنجره‌ها در هنگام استفاده از تجهیزات سرمایشی است. همچنین در ساعات غیراداری، خاموش کردن کامل سیستم‌های روشنایی، سرمایشی، رایانه‌ها، سهرامی‌ها و سایر تجهیزات برقی غیرضروری باید با جدیت و دقت مورد توجه قرار گیرد. در راستای نظارت دقیق و جلوگیری از مصارف غیرمعارف، شرکت توزیع نیروی برق استان گیلان علاوه بر بهره‌گیری از ظرفیت کنتورهای هوشمند، از تجهیزات «لمینر مجهز به محدودکننده مصرف» برای ادارات، بانک‌ها و سایر مشترکین مشمول استفاده می‌کند.

یادداشت امروز

سروش علیزاده

وقتی معیارها جابه‌جا می‌شوند!

تأملی درباره دگرگونی آرام نظام ارزش‌ها: آنجا که شایستگی، صداقت و فرهیختگی جای خود را به هیاهو، نمایش و دیده‌شدن به هر قیمت می‌دهند.

امیل دورکیم، جامعه‌شناس فرانسوی معتقد بود جامعه تنها با قانون و نهادها پابرجا نمی‌ماند؛ آنچه یک جامعه را سرپا نگه

می‌دارد، نظام مشترک ارزش‌ها و هنجارهای آن است. اگر این نظام دچار فرسایش شود، بحران پیش از آنکه در اقتصاد یا سیاست دیده شود، در رفتارهای روزمره، در انتخاب الگوها و در معیارهای قضاوت مردم خود را نشان می‌دهد.

شاید امروز بیش از هر زمان دیگری این پرسش ارزش طرح کردن داشته باشد که آیا ما نیز در حال تجربه چنین دگرگونی‌ای هستیم؟

مسئله این نیست که فرهیختگان از میان رفته‌اند؛ هنوز استادان، پژوهشگران، هنرمندان، نویسندگان و متخصصان بسیاری در این سرزمین زندگی می‌کنند. مسئله این است که به نظر می‌رسد نظام ارزش‌گذاری ما آرام‌آرام در حال تغییر است. آنچه بیشتر دیده می‌شود، الزاماً شایسته‌تر نیست؛ گاهی فقط پر سر و صدا تر، چتالی‌تر یا سرگرم‌کننده‌تر است.

برای دیدن این تغییر کافی است به برخی برنامه‌های ورزشی یا رسانه‌های پرمخاطب نگاه کنیم. بسیاری از مردم هنوز روزگاری را به یاد دارند که تسلط، دانش، دقت در بیان و احترام به شعور مخاطب، مهم‌ترین سرمایه یک مفسر یا مجری بود. امروز اما در بخشی از این فضا گاه حاشیه، جدل و نمایش بر تحلیل و تخصص پیشی گرفته است. البته این فقط یک مثال است؛ نمونه‌هایی از همین جنس را می‌توان در عرصه‌های دیگر نیز دید.

پیر بوردیو این وضعیت را با مفهوم «سرمایه فرهنگی» توضیح می‌دهد: سرمایه‌ای که از دانش، سلیقه، اخلاق، اعتبار و فرهیختگی ساخته می‌شود. هرگاه جامعه ارزش این سرمایه را پایین بیاورد، شهرت می‌تواند جای شایستگی را بگیرد و دیده شدن، مهم‌تر از توانایی واقعی شود.

سال‌ها پیش نیل پستمن نیز هشدار داده بود که اگر سرگرمی بر اندیشه غلبه کند، حتی جدی‌ترین موضوعات نیز به نمایش تبدیل می‌شوند. شاید امروز بیش از گذشته، با این خطر روبه‌رو باشیم که ارزش هر چیز را نه با عمق آن، بلکه با میزان توجهی که جلب می‌کند، بسنجیم.

اما شاید نگران‌کننده‌تر از تغییر چهره‌ها، تغییر حساسیت‌های ما باشد. زمانی دروغ، بی‌ادبی، ابتذال، فریب و بی‌اخلاقی، دست‌کم در افکار عمومی، اموری ناپسند به شمار می‌رفتند. امروز به نظر می‌رسد قبح برخی از این رفتارها کمرنگ‌تر شده است؛ گاهی نه تنها با واکنش جدی روبه‌رو نمی‌شوند، بلکه زیر عنوان «زردنگی»، «اعتمادبه‌نفس» یا «بلد بودن بازی»، حتی تحسین هم می‌شوند.

البته هر نسلی این وسوسه را دارد که گذشته را بهتر از امروز ببیند و نباید در دام نوستالژی افتاد. با این حال اگر جامعه‌ای به جایی برسد که معیار انتخاب الگوهایش بیش از آنکه بر دانش، صداقت، اخلاق و شایستگی استوار باشد، بر هیاهو، شهرت و جلب توجه استوار شود، این دیگر فقط یک تغییر سلیقه نیست؛ نشانه تغییری عمیق‌تر در نظام ارزش‌های آن جامعه است. شاید هنوز برای قضاوت قطعی زود باشد. اما پرسشی هست که نمی‌توان به‌سادگی از کنار آن گذشت:

اگر جامعه‌ای معیارهایش را عوض کند، چند نسل بعد، خودش به چه چیزی تبدیل خواهد شد؟

آبغوره و رفع عطش تابستانی در فرهنگ گیلانیان

■ مسعود صوفی نژاد سیب‌پری - پژوهشگر و گیلان شناس

خوردن آبغوره امری حیاتی بنظر میرسد.

بنابراین تحقیقات میدانی در گذشته‌های دور گیلانیان از آبغوره بجای نوشابه در کنار سفره غذای محلی بهره می‌جستند. برخی از اقوام گیل و دیلم بر این باورند که خود اقدام به گرفتن آبغوره نمی‌کنند؛ بلکه آبغوره را از کسبه بازار می‌خرند و اعتقاد دارند که اگر خود غوره را آبگیری کنند ممکن است در آن سال عزیزی را از دست بدهند و اصطلاحاً می‌گویند: برای ما آبغوره آمد ندارد!

در این فصل از سال که گرما و نور مستقیم خورشید همراه با رطوبت بالا؛ باعث خستگی و تشنگی گیلانیان می‌شود آنان را برای خرید و تهیه آبغوره بسوی بازارهای بومی به ویژه در شهر رشت می‌کشاند. گیلانیان روستا نشین معتقدند که در فصل برداشت غوره مقداری را برای برکت زایی و خیرات و مبرات به همسایگان می‌دهند که نشانه فرهنگ بخشش در تمدن والای مردمان این دیار است. باغداران گیلانی در شهریور پس از برداشت محصول غوره از درختان انگور شاخه‌های فرسوده و قدیمی را می‌شکنند و اعتقاد دارند که با این عمل درختان انگور به خود آمده و در سال دیگر محصول بیشتری خواهند داد.

گیلان سرزمینی رویایی و پر رمز و راز در کشور پهناور ایران است و جای جای آن حرفی برای گفتن دارد. گیلان را باید دید و از نو شناخت، زیرا که این سرزمین هنوز ناشناخته است!

* کار مایه: تحقیقات میدانی و مشاهدات نگارنده

سوال جواب - سرویس اجتماعی: فصل تابستان با گرمای طاقت فرسا و در پی آن رطوبت بالا پیش‌باعت احساس تشنگی و عطش فراوان در آدمی می‌شود. در روستاهای گیلان درختان انگور یا زردار یا غوره دار سبز در سبز چهره نمای می‌کنند.

بر این اساس زمانی که میوه انگور به رنگ سبز یا همان غوره می‌شود؛ باغداران روستایی محصول را می‌چینند و به بازارهای فرهنگی و بومی عرضه می‌دارند تا در دسترس و استفاده مردم قرار گیرد. غوره محلی گیلانی مصارف زیادی دارد. از دانه‌های غوره در غذای محلی غوره مسما و آبغوره خورشت استفاده می‌کنند.

برخی از گیلانیان غوره را با دستگاه دستی یا برقی و یا صنعتی پشرفته آبگیری می‌کنند و در ترش مزه کردن غذاها استفاده می‌نمایند. بعضی از گیلک زبانان نیز آبغوره را همراه با نمک و دالر محلی (مخلوطی از سبزیجات بومی و نمک) و نعنای برای رفع تشنگی مفرد ناشی از گرمای تابستان مصرف می‌کنند.

همچنین در بازارهای فرهنگی بویژه بازار محلی لنگرود مردانی سالدیده که بالغ بر ۳۰ سال در این حرفه مشغول می‌باشند؛ بانگ بر می‌آورند: رفع عطش فقط آبغوره؛ تی دیل خونک بکون: زندگی تر و تازه بکون و...

گیلانیان اعتقاد دارند که آبغوره را اگر در تابستان بخورند دیگر در زمستان احساس تشنگی نخواهند کرد. برخی از گیلانیان معتقدند برای کاهش کسترول خون (چربی خون) و شستشوی معده، صفرا و کبد

■ شرح عکس: نمایی از قلعه تاریخی گردن در رحیم آباد

■ پدید آورنده: فرقائی

عکس
افتصاصی

